

DECIZIE

27 martie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curtii Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând recursul declarat de Alexandru Mițul,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Mițul
împotriva Direcției General Locativ-Comunală și Amenajare a Consiliului municipal
Chișinău privind obligarea înregistrării și examinării cererilor cu propunerile de
raționalizare, încasarea prejudiciului material și moral,
împotriva încheierii din 30 ianuarie 2019 a Curtii de Apel Chișinău, prin care a
fost refuzată cererea de emitere a hotărârii suplimentare,

c o n s t a ț ă :

La 02 februarie 2009, Alexandru Mițul a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Direcției General Locativ-Comunală și Amenajare a Consiliului municipal
Chișinău cu privire la obligarea înregistrării și examinării cererilor cu propunerile de
raționalizare, încasarea prejudiciului material și moral.

Prin hotărârea din 18 februarie 2010 a Curtii de Apel Chișinău, s-a admis parțial
acțiunea lui Alexandru Mițul către Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajare
a Consiliului municipal Chișinău cu privire la nesoluționarea în termeni legali a cererii.

S-a obligat Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajare a Consiliului
municipal Chișinău să înregistreze cererile de raționalizare nr.M-96/09 din 14 ianuarie
2009 și nr.M-96/2/09 din 22 ianuarie 2009, depuse de către Mițul Alexandru.

În rest cerințele au fost respinse.

Prin încheierea din 15 octombrie 2014 a Curtii Supreme de Justiție recursul
declarat de către Alexandru Mițul, s-a considerat ca inadmisibil.

Prin încheierea din 24 decembrie 2014 a Curtii Supreme de Justiție s-a respins ca
fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Alexandru Mițul împotriva
încheierii Curtii Supreme de Justiție din 15 octombrie 2014.

Prin încheierea din 30 ianuarie 2019 a Curtii de Apel Chișinău, s-a refuzat în
cererea reclamantului Alexandru Mițul de emitere a unei hotărâri suplimentare.

La 27 februarie 2019 Alexandru Mițul a declarat recurs împotriva încheierii din
30 ianuarie 2019 a Curtii de Apel Chișinău, solicitând casarea încheierii recurate, cu
emiterea unei hotărâri suplimentare conform cererii din 02 ianuarie 2019.

În susținerea recursului a indicat că prin hotărârea din 18 februarie 2010 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis parțial acțiunea lui Alexandru Mițul către Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajare a Consiliului municipal Chișinău cu privire la nesoluționarea în termeni legali a cererii și s-a obligat Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajare a Consiliului municipal Chișinău să înregistreze cererile de raționalizare nr.M-96/09 din 14 ianuarie 2009 și nr.M-96/2/09 din 22 ianuarie 2009, depuse de către Mițul Alexandru.

Prin încheierea executorului judecătoresc Doroftei Igor din 29 aprilie 2010 a fost pornită procedura de executare a hotărârii menționate, și în urma prezentării probelor și explicațiilor false de către debitor, prin încheierea din 10 martie 2015 a executorului judecătoresc a fost dispusă încetarea procedurii de executare silită.

La 15 aprilie 2015 a înregistrat contestația împotriva încheierii din 10 martie 2015 a executorului judecătoresc de încetare a procedurii de executare, care nu a fost examinată până în prezent.

Consideră că încheierea din 30 ianuarie 2019 nu este întemeiată, deoarece la ședința din 30 ianuarie 2019, dînsul nu a fost citat, nu a fost informat despre distribuirea cererii sale, lipsindu-l de dreptul de a depune cerere pentru a-i fi desemnat avocat din oficiu, prin ce i-au fost încălcate drepturile la accesul liber la informație și la apărare.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din materialele cauzei rezultă că încheierea Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 30 ianuarie 2019, fiind expediată în adresa părților la proces la 01 februarie 2019 (f.d. 111), însă la materialele cauzei lipsește confirmarea recepționării încheierii recurate.

Prin urmare, recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termenul stabilit de art. 425 Cod de procedură civilă, la 27 februarie 2019.

Potrivit prevederilor art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copieii certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Alexandru Mițul, neîntemeiat și care urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

După cum rezultă din materialele cauzei, la 02 februarie 2009 Alexandru Mițul a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției General Locativ-Comunală și Amenajare a Consiliului municipal Chișinău privind obligarea înregistrării și examinării cererilor cu propunerile de raționalizare, încasarea prejudiciului material și moral (f.d. 3), care prin hotărârea din 18 februarie 2010 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă parțial. S-a obligat Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajare a Consiliului municipal Chișinău să înregistreze cererile de raționalizare nr.M-96/09 din 14 ianuarie 2009 și nr.M-96/2/09 din 22 ianuarie 2009, depuse de către Mițul Alexandru (f.d. 61-62).

Prin încheierea din 15 octombrie 2014 a Curții Supreme de Justiție recursul declarat de către Alexandru Mițul, s-a considerat ca fiind inadmisibil, iar prin

încheierea din 24 decembrie 2014 a Curții Supreme de Justiție s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Alexandru Mițul împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 15 octombrie 2014 (f.d. 73-76, 88-92).

La 02 ianuarie 2019 Alexandru Mițul a depus cerere prin care a solicitat emiterea unei hotărâri suplimentare pe marginea dosarului nr.2-93/2009, cu admiterea cererii privind declararea probelor false în temeiul art. 227 alin. (2) Cod de procedură civilă, ordonarea efectuării expertizei judiciare a demersurilor din 22 februarie 2015 a debitorilor în baza cărora executorul judecătoresc Doroftei Igor a dispus la 10 martie 2015 încetarea procedurii de executare a documentului de executare nr.2-93/09 din 10 februarie 2010.

În susținerea cererii menționate Alexandru Mițul a indicat că prin încheierea din 29 aprilie 2010 executorul judecătoresc Igor Doroftei a dispus pornirea executării silite a documentului executoriu nr.2-93/09 din 10 februarie 2010, însă careva măsuri de restricție asupra debitorilor nu au fost întreprinse. Debitorii l-au informat că sunt în imposibilitate să execute hotărârea din 10 februarie 2010, din motiv că colaboratorii au nimicit cererile de raționalizare, desenele tehnice, calculele anexate la cererile respective. Astfel pârții au recunoscut că au nimicit proprietatea sa intelectuală care are valoare estimativă în sumă de 480 000 de lei, fiindu-i cauzat un prejudiciu în valoare totală de 960 000 de lei. Necătînd la acest fapt executorul judecătoresc la 10 martie 2015 a dispus ilegal încetarea procedurii de executare silită (f.d. 101-102).

Prin încheierea din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a refuzat în cererea reclamantului Alexandru Mițul de emitere a unei hotărâri suplimentare (f.d. 109-110).

Verificând legalitatea încheierii instanței de apel contestate, în raport cu motivele recursului și cadrul legal aplicabil speței, instanța de recurs constată ca întemeiată soluția instanței de apel de respingere a cererii lui Alexandru Mițul, cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține prevederile art. 250 alin. (1) Cod de procedură civilă, potrivit cărora instanța care a pronunțat hotărârea emite, din oficiu sau la cererea participanților la proces, o hotărâre suplimentară dacă:

a) nu s-a pronunțat asupra unei pretenții formulate de către părți sau de către intervenientul principal;

b) rezolvând problema dreptului în litigiu, nu a indicat suma adjudecată, bunurile ce urmează a fi remise sau acțiunile pe care pârâtul trebuie să le îndeplinească;

c) nu a rezolvat problema repartizării între părți a cheltuielilor de judecată ori a omis să se pronunțe asupra cererilor martorilor, experților, specialiștilor, interpreților sau reprezentanților cu privire la cheltuielile de judecată a căror compensare li se cuvine.

Având în vedere prevederile enunțate, instanța de recurs conchide că argumentele invocate în cererea cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare nu pot fi reținute drept temei de admitere a acesteia și emiterea unei hotărâri suplimentare, așa cum solicitările reclamantului nu cad sub incidența prevederilor art. 250 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Prin urmare, instanța de apel just a concluzionat asupra netemeinicii cererii lui Alexandru Mițul de emitere a unei hotărâri suplimentare.

Relevant cazului este și faptul că Alexandru Mițul invocă un șir de fapte și circumstanțe legate de executarea hotărârii judecătorești pronunțate, fără însă a se indica concret asupra cărei situații reglementate de art. 250 alin. (1) Cod de procedură

civilă, urmează să se expună instanța, or Codul de executare prevede modalitatea și procedura de contestare a acțiunilor și actelor executorului judecătoresc, în caz că creditorul nu este de acord cu acestea.

În circumstanțele enunțate, instanța de recurs atestă ca argumentele recurentului nu constituie temei justificativ pentru emiterea unei hotărâri suplimentare.

Colegiul apreciază ca fiind neîntemeiat și argumentul recurentului că nu a fost citat pentru ședința din 30 ianuarie 2019, or părțile la proces au fost citate pentru ședința de judecată fixată la 30 ianuarie 2019, ora 09.30 (f.d. 104-106). Totodată, ședința de judecată a fost fixată și pe portalul instanțelor judecătorești, informație care este publică și accesibilă tuturor părților la proces, cât și publicului.

Art. 250 alin. (2) Cod de procedură civilă prevede că, instanța emite, după examinare în ședință de judecată, hotărârea suplimentară, care poate fi atacată în ordinea stabilită de prezentul cod. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică examinarea problemei.

Totodată, în conformitate cu art. 56 alin. (3) Cod de procedură civilă, participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

Buna-credință prezumă, că partea este obligată la intervale rezonabile de timp să manifeste diligență și să se intereseze de soarta dosarelor, despre care cunosc cu certitudine că se află pe rolul instanței cu participarea lor și să respecte termenele prevăzute de lege, urmînd să-și asume un rol activ în procesul în care este parte, valorificîndu-și drepturile prevăzute de lege.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că încheierea contestată este întemeiată și conformă prevederilor legale, iar argumentele invocate de către recurent nu sunt întemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat, cu menținerea încheierii instanței de apel din 30 ianuarie 2019.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se respinge recursul declarat de Alexandru Mițcu.

Se menține încheierea din 30 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Mițcu împotriva Direcției General Locativ-Comunală și Amenajare a Consiliului municipal Chișinău privind obligarea înregistrării și examinării cererilor cu propunerile de raționalizare, încasarea prejudiciului material și moral.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Nicolae Craiu

Victor Burduh